

CONTES INFANTILS

Advocada iraniana condemnada a 148 fuetades i...

Hi havia una vegada en un país molt llunyà, una nena llesta i espavilada que estimava molt als seus pares i família en general.

En créixer es va fer advocada, encara que les autoritats del seu país van trigar vuit anys en donar-li permís per exercir. Se la veien venir.

I sí, va venir i es va posar a defensar militants dels drets humans, dels col·lectius feministes i nens desvalguts.

Una nit, se li va presentar a casa un llop i va advertir-la: "Si empenyes gaire et caurà el pel, però si et portes bé et deixarem estar".

Ella, bona nena però tossuda va seguir defensant als marginats.

Poc després, tornà el llop, aquesta vegada envoltat de la manada.

Van agafar a la noia, la van jutjar i van decidir que era culpable. De què? Ja ho hem dit, de defensar els marginats del seu país.

El càstig havia de ser exemplar i ho va ser. 148 fuetades (suficients per matar un brau) i 33 anys de presó.

La destinació per complir la pena també va ser exemplar, una antiga granja on s'apilonen cents de dones sense una mala finestra per on treure el nas i respirar.

I vet aquí que la rondalla no s'acaba perquè la Nasrín segueix empresonada a la granja.

Això passava fa... uns dies i el país dels llops és Iran. Un país que, negocis apart o precisament pels negocis, no te masses problemes amb occident.

Un país consentit encara que se'l renyi alguna vegada. Un govern fet de fe religiosa (com es veu clarament en el conte), analfabetisme, i armes. Mala combinació.

Molta gent diu que l'islam res te a veure amb els que el representen (això passa en totes les religions) i segur que és veritat.

Però caldria començar a definir què és l'islam a la pràctica i quins els seus representants perquè el càstig a la Sotoudeh Nasrín te molt poc a veure amb la religió, i amb la justícia.

A què s'agafen doncs aquests posseïdors de la única veritat per justificar l'horror en el que fan viure a una dona que només vol defensar els drets humans?

HUMANOTECA

SUBHASTA AL PARLAMENT Es negocien els pressupostos generals espanyols

Pressupostos.-

Còmput anticipat del que costarà una obra a fer. Document que recull els ingressos i despeses que tindrà un estament públic.

Temps de pressupostos.-

Espai temporal utilitzat pels partits polítics per insultar als seus opositors. Es diferencia poc de la resta de l'any.

Discussions dels pressupostos.-

Permuta a porta tancada on cada partit intenta treure algun benefici particular a canvi de donar suport als números presentats pel govern.

Es coneixen també com la subhasta dels parlamentaris.

La comèdia humana.-

Obra escrita per Balzac després d'haver assistit com espectador a una discussió parlamentari dels pressupostos francesos. L'home es va fer un garbuix i va necessitar escriure més cent títols per explicar més o menys de què anava aquell merder.

Subhasta de peix.-
50, 48, 45, 44, 40, 39, 38..
Hop!
Calamarsons pel Jaume.

El més semblant a una discussió de pressupostos.

També aquí queden algunes caixes de calamarsons per vendre i que s'ignora on van a parar. A Càritas, segur que no, massa frescos.

Distribución del gasto público por administraciones:
(Total: 521.429 millones de euros)

